

Kunstig og kulørt

Bøthun formulerer en krass kritikk av den rollen vi lar tingene spille i våre liv.

Anmelderen mener Åsil Bøthun er inne på et svært spennende sport med utstillingen «The Rabbit Hole», og at blant annet «Dustbags» er med på å slå hull på samfunnets objektforestilling.

NRKs kunstanmelder Mona Pahle Bjerke

Publisert 10.01.2014

I en årrekke har kunstneren Åsil Bøthun skapt håndlagde kopier av industrielt fremstilte objekter. Hun utformer disse gjenstandene med en imponerende håndverksmessig dyktighet, i materialer som papp, papir og gips.

Tidligere har hun ofte tatt utgangspunkt i ting helt nederst i gjenstandshierarkiet, som for eksempel rengjøringsartikler. I den senere tid har hun gradvis gått over til å interessere seg mer for en type luksus- og trendprodukter. I utstillingen «The Rabbit Hole» som nylig åpnet på Akershus Kunstsenter i Lillestrøm, kommer denne fokusdreiningen tydelig til syne.

Kvelende konvensjon

«The knot» symboliserer, ifølge NRKs anmelder, en spennende dobbelthet. Foto: Thomas Tveter

Den lille separatutstillingen omfatter to mindre rom, der en håndfull arbeider vises. På veggen i det første rommet henger blant annet en imitasjon av et eksklusivt silkeslips fra Christian Dior. Slipset er hengt på veggen slik at det kan få oss til å tenke på en galge. Kanskje kan dette sees som en refleksjon omkring det kvelende og statiske som preger den konvensjonelle mansdrakten: Innenfor dressens rammer er det rom for få stilmessige krumspring.

Men slipset uttrykker ikke bare noe begrensende. Det har gjennom alle tider også vært oppfattet som et potent, patriarkalsk maktsymbol, så her ligger det en spennende dobbelthet.

Demontert designikon

Et annet verk som fanger min oppmerksomhet er «Deconstructed Wishbone». Her har hun tatt utgangspunkt i den danske stjernedesigneren Hans J. Wegners Y-stol. Hun har skapt en kopi av den lette, skulpturelle trestolen, men har demontert den, latt formelementene ligge hulter til, bulter med ryggene og rotting og stolben i en slags vase på gulvet, som en kaotisk, abstrakt skulptur. Man må se nøye på materialene for å oppdage at dette er en imitasjon utført i gips, papp og papir.

Poengtert kritikk

Her formulerer hun en krass og poengtert kritikk av en virkelighet der vi lar tingene tale for oss. Det er gjennom våre klær, møbler og gjenstander at vi forsøker å fortelle omverden noe om hvem vi er. Ved hjelp av design, skaper vi oss en konstruert identitet.

Paradoksalt nok velger vi akkurat det samme som naboen når vi skal vise vår unike personlighet: Vi må ha PH-lampen over spisebordet, Arne Jacobsen-stol i stuen, og Wegners Y-stol på kjøkkenet.

Slår hull på objektforestilling

I kunstverket «Deconstructed Wishbone», har Bøthun plukket fra hverandre Wegners Y-stol.

Foto: Thomas Tveter

Når Bøthun plukker fra hverandre Wegners myteomspunne stol, tar hun samtidig hull på forestillingen om at denne type objekter kan fortelle noe om oss. Denne kritikken kommer også tydelig frem gjennom hennes skulpturer av emballasje. Vi finner blant annet tøyposer av den sorten man visstnok får når man kjøper veske fra for eksempel Louis Vuitton. Gjennom den tomme merk vareemballasjen peker hun på det innholdsløse og utvendige ved disse identitetsmarkørene.

Spennende fokusdreining

Jeg har alltid latt meg fascinere av Bøthuns håndverksmessige dyktighet, men tidligere har jeg ikke opplevd hennes prosjekter som så spennende rent tematisk. Da hun laget sine vaskeartikler der tvisten var at de ”lave” objektene ble ”opphøyet” i gallerirommet, synes jeg at hun balanserte farlig nær det banale.

I hennes nyere arbeider er hun på vei inn i et langt mer spennende spor. På en interessant måte tar hun fatt i viktige og forstemmende symptomer som preger vår virkelighet: Vår gjenstandsbesettelse, vårt bulimiske konsum, og vår kostbare identitetsbygging.